

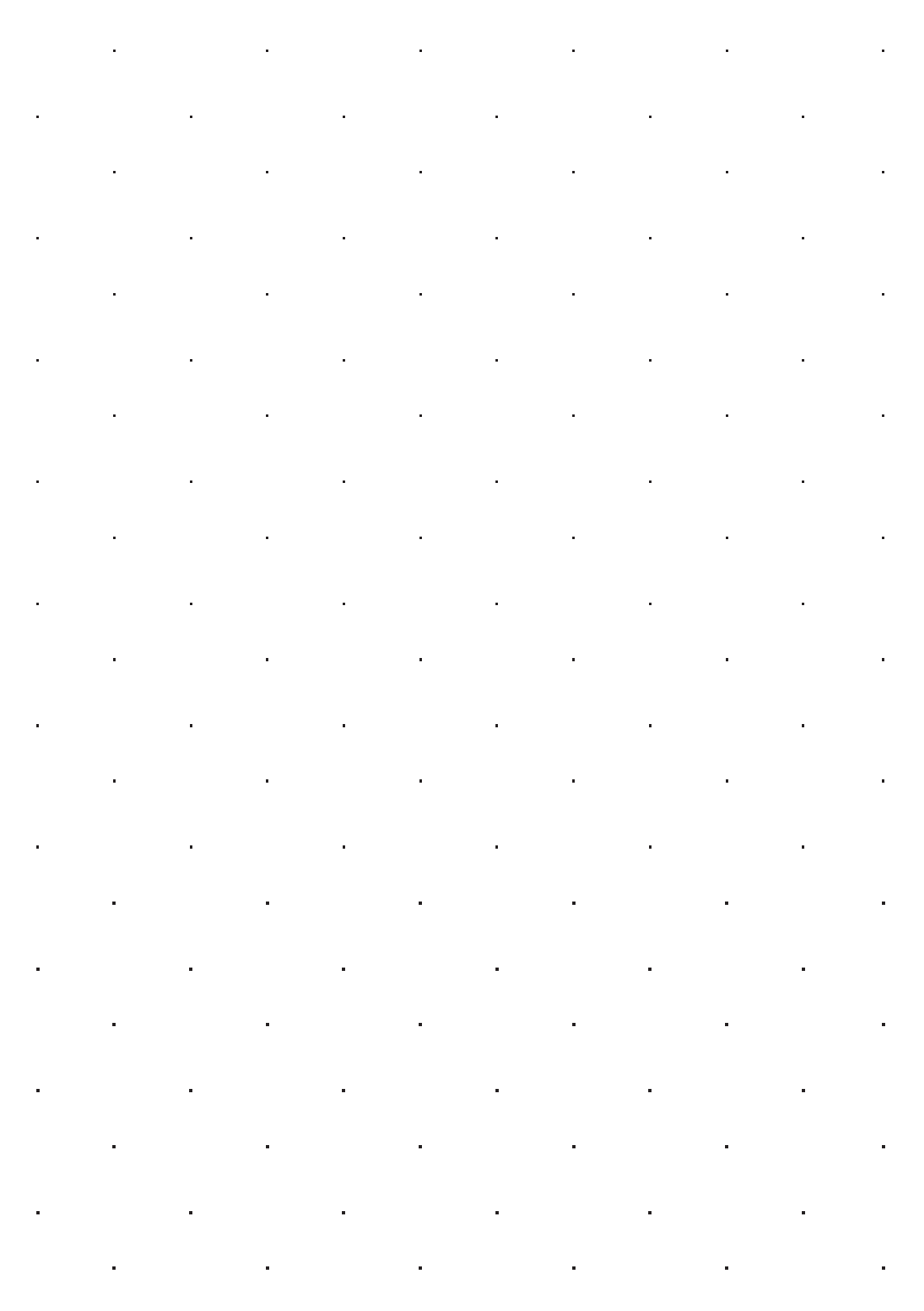


MALTA FESTIVAL POZNAŃ

24/06-20/07/2013

**man,
machine**

■ CZŁOWIEK - MASZYNA



Broszura zawiera wybrane wydarzenia z programu Malta Festival Poznań 2013.

Całość programu zostanie opublikowana w kwietniu 2013 roku na stronie internetowej www.malta-festival.pl.

Bilety do nabycia na stronie www.malta-festival.pl i www.eventim.pl
Sprzedaż biletów na spektakle oraz wydawanie akredytacji branżowych od maja 2013.

Sprzedaż biletów na koncerty już trwa.

Akredytacje branżowe są skierowane do przedstawicieli teatrów polskich i europejskich, grup teatralnych, przedstawicieli festiwali teatralnych z Polski i Europy, studentów szkół teatralnych oraz teatrologii.

This booklet presents selected events from the Malta Festival Poznań 2013 programme.

The complete programme will be published in April 2013 on the website www.malta-festival.pl.

Tickets can be purchased at www.malta-festival.pl and www.eventim.pl.
Sale of tickets for shows and industry accreditations will begin in May 2013.

Concert tickets are now available for purchase.

Industry accreditations are available to the representatives of Polish and European theatres, theatre groups, representatives of theatre festivals from Poland and Europe, students of drama schools and theatre studies.

IDIOM: **24-29/06/2013**

MALTA FESTIVAL POZNAŃ

24/06 – 20/07/2013

Od 1991 roku, na przełomie czerwca i lipca, Malta Festival Poznań prezentuje międzynarodowy program teatralny, muzyczny i taneczny. Od 2010 roku rdzeniem tematycznym festiwalu są Idiomy – tematy istotne dla zrozumienia współczesnego świata, zwłaszcza Europy – jej kultury, sytuacji społecznej i przyszłości. Idiomy wyznaczają strefę artystycznych i intelektualnych poszukiwań, są laboratorium, w którym możliwe jest przyjrzenie się gwałtownym przemianom otaczającego nas świata. Każda edycja Idiomów programowana jest przez innego kuratora. Po współpracy ze Stefanem Kaegim czy Svenem Åge Birkelandem, w tym roku kuratorem Idiomu: oh man, oh machine / człowiek-maszyna jest Romeo Castellucci.

Poza Idiomem, Malta Festival Poznań tworzą: projekty w przestrzeni miejskiej realizowane przez młodych artystów, program taneczny i teatralny, filmy, dyskusje, klub festiwalowy oraz niezwykle bogaty program muzyczny, prezentujący zarówno zespoły alternatywne, jak i gigantów światowej sceny.

Since 1991, the end of June and beginning of July, have marked the time when the Malta Festival Poznań presents its international programme of theatre, music and dance events. Since 2010, the Idioms – subjects which are crucial to understanding the contemporary world, especially Europe with its culture, social situation and future – have constituted the thematic core of the festival. Idioms determine the area of artistic and intellectual search, they are a laboratory enabling analysis of violent transformations of the surrounding world. Each Idioms program is prepared by a different curator. Idiom curators have included Stefan Kaegi or Sven Åge Birkeland; this year the curator of the Idiom: oh man, oh machine / człowiek-maszyna is Romeo Castellucci.

Apart from the Idiom, Malta Festival Poznań consists of projects by young artists in urban spaces, a dance and theatre program, films, discussions, and an especially extensive music and concert offer that includes alternative as well as big name headlining acts.

Idiom: OH MAN, OH MACHINE

CZŁOWIEK-MASZYNA

W tym roku Idiom Malta Festival Poznań będzie okazją do zastanowienia się nad relacją między człowiekiem a maszyną. Maszyny wkroczyły dziś w życie człowieka dosłownie. W niektórych przypadkach są w nim samym, w środku, po raz pierwszy w historii determinując jego nagie życie, redefiniując pojęcie śmierci, wpisując życie człowieka w to, co Michel Foucault nazwał biopolityką. Celem Idiomu nie jest jednak stereotypowa krytyka maszyny, tym bardziej że sam ten tekst może zaistnieć dzięki całej serii urządzeń, począwszy od komputera, na którym piszę te słowa.

W programie Idiomu: oh man, oh machine / człowiek-maszyna chcemy przyrzeć się paradoksalnym aspektom obecności technologii między nami, w nas i dla nas, przez pryzmat słowa technè, którym w starożytnej Grecji określano sztukę. Jeśli technè oznacza sztukę, to trzeba ponownie nadać znaczenie słowu maszyna, które przestaje mieć funkcję jedynie użytkową. Maszyna może stać się metaforą samego życia, jeśli zostaje ono ujęte w ramy reprezentacji. Teatr w swojej długiej historii był mechanizmem pozwalającym przyglądać się życiu. Kiedy dynamika dramatu dochodziła do swoich granic, do punktu krytycznego, wkraczał „deus ex machina”. Język-maszyna pozwalała uporać się z kruchością ludzkiej

This year the Malta Festival Poznań Idiom is an opportunity to ponder the relation between man and machine. Machines have literally entered the life of humankind. In some cases, they are literally within human beings, for the first time determining his *naked life*, redefining the notion of death, placing our lives within the realm of what Michel Foucault called biopolitics. However, the objective of the Idiom is not to stereotypically criticize the machine, especially that this text itself can come into being thanks to a series of devices, starting with the computer, which I am using to type these words.

In the programme of the Idiom: oh man, oh machine / człowiek-maszyna we wish to consider the paradoxical aspects of technology's presence among us, in us and for us, in light of the word “technè” which used to designate art in ancient Greece. If technè means art, then we need to once more assign meaning to the word machine, which ceases to have a practical function only. A machine can become a metaphor for life itself if life is put in the framework of representation. In its long history, theatre has been a mechanism enabling examination of life. When the dynamics of drama reached its limits, the critical point, “deus ex machine” appeared. Language-machine made it possible to deal with the frailty of human existence, offering its cool and objective perspec-

egzystencji, ofiarowując jej swoje zimne i obiektywne spojrzenie. Nie-ludzkość tego spojrzenia była gwarancją skuteczności tej interwencji. Można by powiedzieć, że tylko z zewnętrznej perspektywy maszyny można spojrzeć na człowieka. Może dlatego maszyna sceny oczarowuje nas swoim zimnym splendorem żywej inteligencji, która wydaje się zdolna rozwiązać konflikty ludzkie i boskie.

tive from the outside. The inhumane character of this perspective guaranteed the effectiveness of the intervention. One could say that human-kind can only be explored from the outside perspective of the machine. Maybe for this reason, the machine of the stage enchants us with its cold splendour of living intelligence, which seems to be able to solve human and divine conflicts.

ROMEO CASTELLUCCI, **kurator Idiomu / Idiom curator**

Deus Cantando

PETER ABLINGER

AUSTRIA

PETER ABLINGER jest kompozytorem, którego utwory przybierają najczęściej formę instalacji muzycznych. Interesuje go sytuacja widza-słuchacza, relacja między zmysłem słuchu a wzroku, kontekst, w jakim rodzi się dźwięk. Z kompozycjami na urządzenia elektroniczne eksperymentuje od lat 90.

Deus Cantando to instalacja muzyczna, która zrodziła się z chęci przeniesienia nagrań do wolnego dźwięku – muzyki, hałasów, ludzkiej mowy – na instrumenty akustyczne. „Okazało się wtedy, że nie ma automatu, który odpowiadałby naszym potrzebom. Musiałem więc stworzyć własny” – mówi Winfried Ritsch, konstruktor i współtwórca projektu. Praca nad tym skomplikowanym mechanizmem trwała wiele lat. Tak powstał fortepian przemawiający ludzkim głosem. Dzięki jego funkcjom mowa zostaje przefiltrowana przez specyficzną anatomię i fizjologię fortepianu, tworząc mgliste echa domagające się dopełnienia przez widza. Tytuł projektu pochodzi od utworu Petera Ablingera prezentowanego na fortepianie w ramach Malta Festival Poznań.

PETER ABLINGER is a composer whose pieces usually take the form of music installations. He is interested in the position of the audience-listeners, the relationship between the sense of hearing and sight, the context in which the sound is born. He has been experimenting with compositions for electronic devices since the 1990s.

Deus Cantando is a music installation born of the desire to transfer the recording of any given sound – music, noise, human speech – to acoustic instruments. “It turned out then that there is no machine suiting our needs. Thus, I had to create my own”, said Winfried Ritsch, the constructor and coauthor of the project. Work on the complex mechanism took many years. The outcome was a piano speaking with a human voice. Its functions make it possible to filter speech using the piano’s specific anatomy and physiology, creating an indistinct echo, demanding that the audience complete it. The title refers to the work by Peter Ablinger presented on the speaking piano at Malta Festival Poznań.

wyprodukowane i skomponowane dla / produced and composed for: the Wien Modern Festival and the World Venice Forum 2009

☐ MARIA TRŽAN

Diffraction

CINDY VAN ACKER

SZWAJCARIA / SWITZERLAND

CINDY VAN ACKER jest tancerką, a od 1994 roku również choreografką. Mimo wykształcenia klasycznego (baletowego) interesuje ją przede wszystkim eksperymentalny wymiar tańca współczesnego. Szczególne uznanie przyniósł jej spektakl *Corps 00:00* z 2002 roku. Z Romeem Castelluccim współpracowała m.in. przy spektaklu *Inferno*, pierwszej części tryptyku *Boska komedia*, którego premiera odbyła się w 2008 roku w Awinionie, a także przy operze *Parsifal* w brukselskim La Monnaie/De Munt. Artystkę interesuje nie tylko gest i ciało na scenie, ale cała scena, którą postrzega jako obraz.

Tytuł spektaklu **Diffraction** odnosi się do zjawiska fizycznego polegającego na ugięciu się fal, czyli zmianach kierunku rozchodzenia się fali w wyniku jej zderzenia z przeszkodą; w efekcie fala załamuje się pod różnym kątem. Dyfrakcję można obserwować jako rozproszenie światła (np. światło białe rozdziela się na poszczególne barwy), ale też dźwięku czy promieniowania rentgenowskiego. Światło – wszechobecny aktor w spektaklu – przybiera różne formy, np. świecących prętów czy neonów. Jest partnerem do dialogu. Tancerze mają nad nim kontrolę, po to, by za chwilę poddać się jego energii.

CINDY VAN ACKER is a dancer and, since 1994, also a choreographer. Despite her classical (balet) education, she is predominantly interested in the experimental character of contemporary dance. She gained particular recognition for her show *Corps 00:00* from 2002. She cooperated with Romeo Castellucci on such shows such as *Inferno*, which is the first part of the *Divine Comedy* triptych whose premiere took place in 2008 in Avignon and on the opera *Parsifal* in La Monnaie/De Munt in Brussels. The artist is not only interested in gesture and body on stage, but the whole stage, which she regards as an image.

The title of the show **Diffraction** refers to the physical phenomenon of wave diffraction, or the changes in the direction of wave dispersion as it meets an obstruction; in effect, the wave refracts at a different angle. Diffraction can be seen in the form of light (e.g. white light separates into different colours), sound or X-ray dispersion. Light – the ubiquitous actor in the show – takes on various forms, e.g. of shining bars or neon signs. It is a partner for dialogue. The dancers control it only to succumb to its energy a moment later.

choreografia / choreography: CINDY VAN ACKER, **muzyka / music:** MIKA VAINIO, DENIS ROLLET,
scenografia / scenography: VICTOR ROY, **kostiumy / costumes:** VRAC, **występują / performed by:** TAMARA BACCI,
 ANNE-LISE BREVERS, CAROLE GARRIGA, LUCA NAVA, RUDI VAN DER MERWE, CINDY VAN ACKER,
produkcja / production: Cie Greffe, **współprodukcja / coproduction:** ADC, Genève,
premiery / premiere: 26.10.2011

 LOUISE ROY

Mush-room

GRACE ELLEN BARKEY & NEEDCOMPANY

BELGIA / BELGIUM

GRACE ELLEN BARKEY urodziła się w indonezyjskim Surabaya, studiowała taniec w Amsterdamie. W 1986 roku założyła wraz z Janem Lauwersem kolektyw artystyczny Needcompany, z którym związana jest do dziś. Jest aktorką i choreografką, autorką kilkunastu własnych spektakli, a wraz z Lotem Lemmem także autorką kostiumów.

Spektakl **Mush-room** jest onirycznym, surrealistycznym seansem, w którym świat żąda od nas uwolnienia umysłu i wyobraźni. W lesie pełnym grzybów snują się absurdalne, nierealne postaci, zwierzęta przypominające ludzi, człowieko-podobne persons wywołujące halucynacyjne uczucie utraty i przemijania. **Mush-room** ma stanowić jednak akt oporu wobec melancholii i pogrążającego poczucia końca. Niezwykłą rolę w spektaklu odgrywa legendarny zespół The Residents, który skomponował muzykę specjalnie do tego projektu. Wprowadza ona psychodeliczną, tajemniczą aurę, która towarzyszy bardzo mocnej wizualnej stronie przedstawienia.

GRACE ELLEN BARKEY was born in Surabaya, Indonesia, and studied dance in Amsterdam. In 1986, together with Jan Lauwers, she founded an art collective, Needcompany, which she is engaged with to date. She is an actor and a choreographer, an author of several shows and, together with Lot Lemm, a costume designer.

The show **Mush-room** is an oneiric, surrealist session, in which the world, cosmos, and universe request us to set free our minds and imagination. In a forest full of mushrooms and hallucinations, evoking the feeling of loss and passing, some absurd, unreal creatures, animals resembling people, humanoid personas are wandering around. **Mush-room** is to be an act of opposition to melancholy and an overpowering feeling of the end. A legendary band, The Residents, plays an extraordinary role in the show, having composed music especially for the project. The music introduces a psychedelic, mysterious aura, accompanying the strong visual side of the production.

choreografia / choreography: GRACE ELLEN BARKEY, **muzyka / music:** The Residents, **realizacja, występują / created & performed by:** SUNG-IM HER, YUMIKO, FUNAYA, BENOÎT GOB, MAARTEN SEGHERS, JULIEN FAURE, MOHAMED TOUKABRI, CATHERINE TRAVELLETTI **produkcja / production:** Needcompany, **współprodukcja / coproduction:** PACT Zollverein (Essen), Internationales Figurentheater-Festival (Erlangen), **przy wsparciu / with the support of:** the Flemish authorities, **premiera / premiere:** 22.03.2013

 PHILE DEPRez

Cycloid-E

ANDRÉ I MICHEL DÉCOSTERD – COD.ACT

SZWAJCARIA / SWITZERLAND

Bracia ANDRÉ I MICHEL DÉCOSTERD, czyli Cod.Act, działają na styku sztuki i nauki. André Décosterd jest muzykiem i kompozytorem, Michel – architektem i plastykiem. Ich instalacje i performanse to harmonijne kompozycje ruchowo-dźwiękowe, inspirowane obserwacją zjawisk fizycznych i chemicznych oraz refleksją nad możliwymi interakcjami między dźwiękiem i ruchem.

Projekt *Cycloid-E* to spektakularna rzeźba dźwiękowa – wahadło o średnicy 10 metrów, zadziwiające nie tylko rozmiarami, ale też płynnością ruchu, dźwiękiem, wyrafinowaniem i elegancją. Metaliczne tuby wyposażone w instrumenty rezonują w zależności od rotacji. *Cycloid-E* tworzy w ten sposób kinetyczną i polifoniczną całość, nawiązującą do muzycznego wyobrażenia kosmosu opisanego przez Johanna Keplera w dziele *Harmonia świata* z 1619 roku. Według XVII-wiecznego astronoma, każda planeta wydaje dźwięk, którego wysokość uzależniona jest od szybkości jej ruchu po orbicie. Przykład ten pokazuje, że namysł nad relacją między ruchem a dźwiękiem był kiedyś częścią szerszej refleksji na temat harmonii natury.

Brothers ANDRÉ AND MICHEL DÉCOSTERD, or Cod.Act, work at the meeting point of art and science. André Décosterd is a musician and composer, Michel, an architect and visual artist. Their installations and performances are characterized by harmonious movement and sound compositions, inspired by the observation of physical and chemical phenomena as well as reflection on the possible interactions between sound and movement.

The project *Cycloid-E* is a spectacular sound sculpture – a 10-meter diameter pendulum, which astonishes not only with its size, but also with the fluidity of movement, sound, refinement and elegance. Metal tubes equipped with instruments resonate depending on the rotation. *Cycloid-E* creates a kinetic and polyphonic whole, drawing on the musical representation of the universe described by Johannes Kepler in *The Harmony of the World* in 1619. According to Kepler, every planet emits a sound, whose pitch is dependent on the velocity with which it orbits. This example shows that reflection on the relationship between movement and sound was once a part of wider deliberation on nature's harmony.

WWW.CODACT.CH/GB/CYCLOGB, **premiera / premiere:** 11.2009

 XAVIER VOIROL

Souffles

VINCENT DUPONT

FRANCJA / FRANCE

VINCENT DUPONT jest aktorem, tancerzem i choreografem. Współpracował m.in. z Borisem Charmatzem i Hubertem Colasem. Swoją pierwszy spektakl *Jachères improvisations* stworzył w 2001 roku. Obecnie działa w ramach stowarzyszenia *J'y pense souvent (...)*, na przecięciu teatru, tańca, performansu i instalacji plastycznej. Szczególna praca nad gestem, głosem, światłem i dźwiękiem nadaje jego spektaklom wyjątkowy, poetycki charakter.

Souffles to odbywający się na scenie rytuał żałoby, który raz przybiera formę seansu spirytystycznego, kiedy indziej sztuczki cyrkowej. Reżyser miesza tragedię z komedią, powagę z groteską, estetyzm ze złym gustem, wyobraźnię średniowiecza z nowoczesnością. Na scenie światło jest rozproszone, głos Vincenta Duponta zdeformowany i wyolbrzymiony; percepcja widzów zostaje zderzona z przeciągłymi metalicznymi dźwiękami, jękiem i dudnieniem. Spektakl podejmuje temat granic życia i śmierci, ciała i duszy, obecności i zanikania. Ukazuje szaleństwo, pustkę wiary i dojmujące pragnienie poznania tego, co niepojmowalne.

VINCENT DUPONT is an actor, dancer and choreographer. He cooperated with Boris Charmatz and Hubert Colas, among others. He created his first show *Jachères improvisations* in 2001. At the moment, he is involved with the association "J'y pense souvent (...)". [I often think about it], at the meeting point of theatre, dance, performance and visual arts installation. Particular refinement of gesture, voice, light and sound impart an exquisite sense of poetic sensitivity to his shows.

Souffles is a staged ritual of mourning, sometimes assuming the form of a seance and of a circus trick at others. The director combines tragedy with comedy, gravity with parody, aesthetics with bad taste, medieval imagination with modernity. Light on stage is dispersed, the voice of Vincent Dupont is distorted and exaggerated; the audience's perception is exposed to long-drawn-out metallic sounds, moaning and rumble. The show touches upon the issue of the boundary between life and death, body and soul, being and disappearing. It presents madness, emptiness of faith and a strong yearning to understand the incomprehensible.

koncepcja, reżyseria / concept, direction: VINCENT DUPONT, **występują / performed by:** MICHELLE MOURA, ALINE LANDREAU, VINCENT DUPONT, **muzyka / music:** VALÉRIE JOLY, RAPHAËLLE LATINI, **kostiumy / costume design:** ERIC MARTIN, **produkcja / production:** *J'y pense souvent (...)*, **współprodukcja / coproduction:** National choreographic center Tours, ARCADI, Ménagerie de Verre – Paris, La Passerelle – Scène nationale – Saint Brieuc, **przy wsparciu / with the support of:** la Région Centre, ADAMI, Vooruit – Ghent, Ménagerie de Verre / Studiolab – Paris, Parc de la Villette – Paris, for periods of residency. *J'y pense souvent (...)* is supported by the Drac Île-de-France – Ministry of culture and communication, and the Institut Français for international tour, **premiera / premiere:** 12.06.2010

 MARC DOMAGE

Requiemaszyna

MARTA GÓRNICKA

POLSKA / POLAND

MARTA GÓRNICKA jest jedną z najciekawszych artystek młodego pokolenia w polskim teatrze. Od 2009 roku współpracuje z Instytutem Teatralnym im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie, gdzie reżyseruje *Chór kobiet* – spektakl mający autorską formę teatru chórowego. U podłoża projektu leży krytyczna refleksja nad człowiekiem ograniczonym przez kulturowe, społeczne, czy religijne normy. Język, najskuteczniejsze narzędzie ideologicznej przemocy, jest w działaniach członków chóru demonstrowany dzięki pracy głosu, ciała i muzyczności.

Spektakl *Requiemaszyna* to radykalna polityczna wypowiedź odsłaniająca fundamenty neoliberalnego systemu społecznego. W post-humanistycznym świecie każdy staje się robotnikiem / robotem, zakładnikiem reprodukowanej ideologii społeczeństwa pracy – rozdartej między pracą ponad siły a terrorem bezrobocia. Libretto wykorzystuje wiersze Władysława Broniewskiego, fragmenty przemówień, listów, dziecięcych wycieczek, które chór zderza z filozoficznym dyskursem Michela Foucaulta, tekstami Elfriede Jelinek i hasłami reklamowymi. Język i głos ścierają się w trybach rozpedzonej chórowej maszyny.

MARTA GÓRNICKA is one of the most interesting Polish young theatre artists. Since 2009, she has been cooperating with the Zbigniew Raszewski Theatre Institute in Warsaw, directing *Chór Kobiet* – a show with an original form of chorus theatre. Critical reflection on the human being restricted by cultural, social or religious norms underlies the project. Language, the most effective tool of ideological oppression, is presented in the acts of the chorus members by means of voice, body and musical character.

The show *Requiemachine* is a radical political statement revealing the fundamentals of a neoliberal social system. In the post-humanist world, everyone becomes a worker/robot, a hostage of a reproduced ideology of the labour society, torn between excessive work and the terrors of unemployment. The libretto draws on Władysław Broniewski's poems, excerpts of speeches, children's rhymes, confronted by the chorus with philosophical discourse of Michel Foucault, texts by Elfriede Jelinek and advertising slogans. Language and voice clash in the rushing machinery of the chorus.

• **koncept, libretto, reżyseria / concept, libretto, direction:** MARTA GÓRNICKA, **choreografia / choreography:** ANNA GODOWSKA, **dramaturgia / dramaturgy:** AGATA ADAMIECKA, **scenografia / scenography:** ROBERT RUMAS, **kostiumy / costume design:** ARKADIUSZ ŚLESIŃSKI, **libretto na podstawie tekstów / libretto based on:** WŁADYSŁAW BRONIEWSKI, dziękujemy Pani Marii Broniewskiej-Pijanowskiej i Pani Ewie Zawistowskiej za wyrażenie zgody na użycie tekstów poety, **produkcja / production:** Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego, **współprodukcja / coproduction:** La Filature – Scène nationale, The Théâtre National de Strasbourg, Le Maillon – Théâtre de Strasbourg, Ringlokschuppen – Mülheim an der Ruhr, **premiera / premiere:** 17.03.2013

☐ KRZYSIEK KRZYSZTOFIĄK

7 Ways

GEUMHYUNG JEONG

KOREA POŁUDNIOWA / SOUTH KOREA

W swojej twórczości GEUMHYUNG JEONG stale renegotjuje relacje między człowiekiem a otaczającymi go przedmiotami. Wykorzystując nietypowe rekwizyty, lalki, elementy tańca czy teatru dokumentalnego, artystka przekształca swoje doświadczenie taneczne i choreograficzne w intrygującą praktykę sceniczną. W zderzeniu z ciałem artystki codzienne sprzęty na scenie ożywają, stają się partnerem w grze, niepokoją swoją zagadkową obecnością. W efekcie powstaje poruszająca choreografia ciała i umysłu, która przekracza podział na ożywione i nieożywione, ludzkie i nieludzkie, fikcję i rzeczywistość.

W **7 Ways** Jeong bada możliwości ciała – jego moc zmieniania otoczenia oraz zdolność poddawania się transformacji poprzez siłę pożądania i testowanie własnych granic. Spektakl jest zarazem poetycki i zabawny, w swojej prostocie zmuszający do refleksji nad automatyzacją życia.

In his works GEUMHYUNG JEONG constantly renegotiates the relationship between the human being and objects which surround him. The artist has transformed her experience in dancing and choreography into an intriguing stage practice, employing untypical props, dolls, elements of dance or documentary theatre. Once they meet with the artist's body, everyday appliances come to life on stage, become partners in a game and cause anxiety by their mysterious presence. The result is a moving choreography of the body and mind, crossing the division between the animate and inanimate, human and inhuman, fiction and reality.

In **7 Ways**, Jeong explores the potential of the body – its power to change the surrounding reality and the ability to undergo transformation through the power of desire and testing one's own limits. The show is both poetic and amusing, thought-provoking in its simplicity.

występuje / performed by GEUMHYUNG JEONG

 WOONSHIK LEE

Feed

KURT HENTSCHLÄGER

AUSTRIA, USA

KURT HENTSCHLÄGER jest artystą mieszkającym i pracującym w Chicago. Interesuje go zderzenie dźwięku ze sztuką wideo czy animacją. Jego prace mają charakter immersyjny, odwołując się do granicznego charakteru zmysłowego odbioru rzeczywistości. W swojej twórczości Hentschläger bada ludzką percepcję i wpływ nowych technologii na indywidualną i zbiorową świadomość.

FEED to spektakl badający możliwości percepcji, kompozycja na mgłę, stroboskopy i pulsujące światło. Połączenie tych elementów prowadzi do całkowitej utraty orientacji w przestrzeni i staje się niezwykle silnym psychosomatycznym seansem zatracania siebie. **FEED** jest doświadczeniem totalnym, przed którym nie da się uciec. Projekt pozwala widzowi odczuć we własnym ciele fuzję człowieka z maszyną. Według krytyków **FEED** to projekt unikalny, przekraczający język i rozwiązania techniczne stosowane obecnie w sztukach wizualnych.

Kurt Hentschläger is an artist living and working in Chicago, USA. He is interested in confronting sound with video art or animation. His works have an immersive character, referring to the limited nature of sensory perception of reality. Hentschläger's works investigate human perception and the influence of new technologies on individual and collective consciousness.

FEED explores the limits of perception, composition for fog, stroboscopes and pulse light. The combination of these elements leads to the complete loss of spatial sense of direction and becomes an extremely powerful psychosomatic session of losing oneself. **FEED** is an inescapable, holistic experience, enabling the audience to experience in their own body the fusion of man with machine. According to critics, **FEED** is a unique project, going beyond language and technological solutions employed at present in visual arts.

© KURT HENTSCHLÄGER, **max & unreal scripting:** MICHAEL FERRARO, **realizacja w 3D / 3D modeling:** FRANCISCO NARANGO, **podziękowania dla / thanks to:** CLAUDIA HART, FRIEDRICH KIRSCHNER, **przy wsparciu / with the support of:** Bundeskanzleramt: Kunst / Federal, Chancellery Austria, Land Oberoesterreich – Kultur / Cultural Dept.-State of Upper Austria, **zamówiony przez / commissioned by:** Venice Theatre Biennial in 2005, **premiera / premiere:** Venice Theatre Biennial in 2005

 KURT HENTSCHLÄGER

Alphard

MIKIKO KAWAMURA

JAPONIA / JAPAN

MIKIKO KAWAMURA jest wschodzącą gwiazdą japońskiego tańca. Mimo młodego wieku (ur. 1990) zdobyła już kilka ważnych nagród, m.in. Outstanding New Artist Prize podczas New Choreographer Division of the Yokohama Dance Collection EX2011 oraz New Artist Prize w ramach Dance ga Mitai! New Figure Dance Festival 10. Rozpoczęła od tańca ulicznego (breakdance), nazywa siebie dziewczyną bawiącą się w świat wyobrażony.

W solowym spektaklu **Alphard** (słowo to oznacza najjaśniejszą gwiazdę w konstelacji Hydra) artystka ukazuje człowieka, którego ciało się automatyzuje, wyzwala spod siły grawitacji, stając się coraz sprawniej, ale bezcelowo działającą maszyną. Alphard zbudowany jest z ruchu i muzyki, osadzonych na współrzędnych określonych przez światło. Kawamura łączy taniec współczesny z popkulturą i cytatami do „Starego Świata” – kultury elitarnej, brzmiącej jak echo nieistniejącej już konstelacji gwiazdnej.

Mikiko Kawamura is a rising star of Japanese dance. In spite of her young age (born 1990), she has already received several significant awards, including the Outstanding New Artist Prize during the New Choreographer Division of the Yokohama Dance Collection EX2011 and the New Artist Prize during Dance ga Mitai! New Figure Dance Festival 10. She begun with break-dance and calls herself a girl playing in an imaginary world.

Her solo show **Alphard** (the word means the brightest star in Hydra constellation), depicts a human being whose body becomes automatic, frees itself from gravity, becoming more and more effectively, though aimlessly, acting machine. *Alphard* is built of movement and music, set within the coordinates defined by light. Kawamura combines contemporary dance with pop culture and quotations directed to the “Old World” – elite culture, which sounds like an echo of a no longer existing star constellation.

choreografia, wykonanie / choreography, performed by: MIKIKO KAWAMURA, współpraca produkcyjna / production support: Yokohama Red Brick Warehouse, Number 1 Space, premiera / premiere: 12.02.2012

 BOZZO

Or**SILVIA RAMPELLI – HABILLÉ D'EAU**

WŁOCHY / ITALY

SILVIA RAMPELLI jest założycielką włoskiego zespołu Habillé d'Eau – grupy pięciu kobiet, których przedmiotem badań jest człowiek rozumiany jako obiekt estetyczno-kognitywny. Interesuje je płynna granica między naturalnym ruchem a choreografią. Habillé d'Eau uznawana jest za jedną z najciekawszych i najbardziej radykalnych grup tanecznych we Włoszech. Jej prace charakteryzuje niezwykła dyscyplina i rygor estetyczny.

Or bada analogię między gramatycznym konceptem równoważnika zdania, zdania bez orzeczenia, i „zdania performatywnego”, w którym wydarzenie zostaje ukazane poza działaniem, samą sceniczną obecnością aktorów. Taniec jest tu rozumiany jako mechanizm oparty na dialektyce czasowości i tożsamości form, wydarzenia i powtórzenia.

W ramach festiwalu zostanie również pokazany film powstały wokół spektaklu zrealizowanego przez Silvię Rampelli z udziałem osób chorych na Parkinsona.

Silvia Rampelli is the founder of the Italian band Habillé d'Eau – a group of five women whose research subject is the human being as an aesthetic and cognitive object. They are interested in the fluid boundary between natural movement and choreography. Habillé d'Eau is considered one of the most interesting and radical dance groups in Italy. Its works are marked by an extraordinary discipline and strict aesthetic rules.

Or explores the analogy between the grammatical notion of a gerund clause, a sentence without a predicate and a “performative utterance” in which an event is presented outside of action, only by the actors’ presence on stage. Dance is understood as a mechanism based on the dialectics of time and equivalence of forms, an event and repetition.

A film about the show made by Silvia Rampelli with the participation of people suffering from Parkinson's disease will also be screened as part of the festival.

koncepcja, reżyseria / concept, direction: SILVIA RAMPELLI, **występują / performed by:** ALESSANDRA CRISTIANI, ELEONORA CHIOCCHINI, ANDREANA NOTARO, SILVIA MAI, **produkcja / production:** Habillé D'Eau, ZTL-Pro, **prze wsparciu / with the contribution of:** Provincia di Roma, Assessorato alle Politiche Culturali, Teatro Due di Roma, **współpraca / in collaboration with:** Fondazione Romaeuropa/Palladium and Teatro di Roma, **premiera / premiere:** 10.05.2012

 ROBERTO CAROTENUTO

Diamond Version

ALVA NOTO, BYETONE, ATSUHIRO ITO

NIEMCY / GERMANY

Twórcami audiowizualnego projektu *Diamond Version* są artyści związani z niemiecką wytwórnią Raster Noton, skupiającą niezależnych twórców muzyki elektronicznej. ALVA NOTO (założyciel wytwórni) i BYETONE (grafik) wspólnie badają obszary estetyki minimalistycznych rytmów i surowych dźwięków. Stworzyli własny, rozpoznawalny język wizualny i dźwiękowy, dzięki któremu są obecnie uznawani za kluczowe postaci na scenie eksperymentalnej muzyki elektronicznej.

Diamond Version to audiowizualne wydarzenie będące efektem współpracy Alva Noto i Byetone z japońskim artystą Atsuhiko Ito, który w swoich instalacjach wykorzystuje fluo-orescencyjne światła, a także oryginalny instrument muzyczny – optron. W *Diamond Version* chłodne i radykalne estetycznie wizualizacje Ito idą w parze z konstruktywistyczną w duchu muzyką Noto & Byetone.

ALVA NOTO (founder of the company) and Byetone (graphic designer) the creators of the *Diamond Version* audiovisual project are artists associated with the German Raster Noton record company, which promotes independent electronic music artists. As active musicians, they explore the aesthetic areas of minimalistic rhymes and harsh sounds. They created their own recognizable visual and sound language, thanks to which they are now considered key figures on the arena of experimental electronic music.

Diamond Version is an audiovisual performance, the result of cooperation between Alva Noto and Byetone with a Japanese artist, Atsuhiko Ito, who employs in his installations fluorescent lamps and an original musical instrument – the optron. In the performance, cold and radical aesthetic visualizations go hand in hand with the constructivist music of Noto and Byetone

premiera / premiere: Sónar Barcelona, 2012

 LARS BORGES

Ann Lee

TINO SEHGAL

WIELKA BRYTANIA, NIEMCY / GREAT BRITAIN, GERMANY

TINO SEHGAL jest z wykształcenia ekonomistą, tancerzem i choreografem. Swoje prace pokazywał w najważniejszych galeriach świata m.in. w Institute of Contemporary Arts, Tate Britain i Tate Modern w Londynie czy Guggenheim Museum w Nowym Jorku. Jego dzieła nie wiążą się jednak z powstawaniem fizycznych obiektów. To ludzkie instalacje oparte na ruchu i słowie mówionym. Żyją tylko w przestrzeni akcji oraz w pamięci widzów i uczestników.

W *Ann Lee* pojawia się 13-letnia dziewczynka, przedstawiająca się jako prawdziwa wersja Ann Lee – postaci z japońskiej mangi. Dziewczynka rusza się jak lalka, jakby nie była pewna swojego statusu i nigdy wcześniej nie spotkała żywych ludzi, dlatego zadaje dużo pytań. Wprowadza widza w poznawczy dysonans, w poczucie, że od jego obecności zależy jej istnienie. *Ann Lee* była pokazywana jako część wystawy *11 rooms*, której kuratorami byli Klaus Biesenbach (MoMA PS1 i MoMA, Nowy Jork) oraz Hans Ulrich Obrist (Serpentine Gallery, Londyn), pokazywanej m.in. na Manchester International Festival 2011 i Ruhtriennale 2012.

TINO SEHGAL, an economist by education, is a dancer and choreographer. Initially, he collaborated with stage artists, including Xavier Le Roi and Jerome Bel. For several years, he has been creating human installations based on movement and spoken word. His works do not lead to physical objects being built; they live only in the space of action as well as in the memory of the audience and participants. Tino Seghal exhibited his works in the most prominent galleries in the world, such as the Institute of Contemporary Arts, Tate Britain in London and Guggenheim Museum in New York. In 2012, he created a piece exhibited in the Turbine Hall in Tate Modern in London.

Ann Lee depicts a 13-year-old girl introducing herself as the real version of Ann Lee – a character from Japanese manga. The girl moves like a doll, as if she wasn't sure of her status and has never met living human beings before, and hence asks many questions. She causes cognitive dissonance in the audience, a feeling that her existence rests on their presence. *Ann Lee* was presented as a part of an exhibition *11 rooms*, curated by Klaus Biesenbach (MoMA PS1 and MoMA, New York) and Hans Ulrich Obrist (Serpentine Gallery, London), shown, among other places, at Manchester International Festival 2011 and Ruhtriennale 2012.

artysta / artist: TINO SEHGAL, producent / producer: ASAD RAZA, premiera / premiere: 9.07.2011

The Pyre

GISÈLE VIENNE

FRANCJA / FRANCE

GISÈLE VIENNE jest francusko-austriacką choreografką, reżyserką, artystką sztuk wizualnych. W swojej twórczości łączy teatr, taniec i sztukę lalkarską, badając granice między prawdą a wyobrażeniem, rzeczywistością a iluzją, życiem a śmiercią. Od 2004 roku współpracuje z amerykańskim pisarzem, poetą i krytykiem Denisem Cooperem, uznawanym za „najbardziej niebezpiecznego pisarza Ameryki”.

GISÈLE VIENNE łączy w swoich pracach język abstrakcyjny, figuratywny i narracyjny. W *The Pyre* chce przywrócić się relacji tego języka z tańcem – proponuje spektakl, w którym abstrakcja dosłownie odzwierciedla odczuwaną przez postaci potrzebę ucieczki od rzeczywistości. Obecność postaci waha się początkowo między ucieczeniem a bezielesnością. Ruch, który zarazem przedstawia tranfigurację ciała i analizuje napięcie istniejące pomiędzy nimi, doprowadza do zaburzenia statusu wszystkiego, co przedstawione, samej rzeczywistości postaci, nadając jej w ten sposób charakter mityczny.

GISÈLE VIENNE is a French and Austrian choreographer, director and visual artist. Her works combine theatre, dance and visual arts, investigating the boundaries between the true and imaginary, reality and illusion, life and death. Since 2004, she has been cooperating with an American writer, poet and critic, Denis Cooper, considered “the most dangerous American writer”.

The works of Gisèle Vienne, have always mixed abstract, figurative, and narrative writing. Here, she wishes to question this writing’s fundamental relationship to dance through a performance where abstraction literally reflects the characters’ need to escape from their reality. Their performance, which will at first oscillate between states of embodiment and disembodiment, through movement that both represents the body’s transfiguration and explores the tension between these two states, will attempt to disturb the status of everything that is represented – the characters’ very reality – in order to give their world a mythical dimension.

koncepcja, reżyseria, choreografia, scenografia / concept, direction, choreography, scenography: GISÈLE VIENNE,
tekst / text: DENNIS COOPER, **muzyka / music, written by, performance, diffusion:** KTL (STEPHEN O’MALLEY, PETER REHBERG),
realizacja, występują / performed by, and created in collaboration with: ANJA RÖTTGERKAMP, LÉON RUBBENS / ANNE MOUSSELET / LOUNÈS PEZET **producent wykonawczy / executive producer:** DACM, lista współproducentów i partnerów / coproducers and partners list available on www.malta-festival.pl, **premiera / premiere:** 29-31.05.2013

 GISÈLE VIENNE

The Pyre jest koprodukcją Malta Festival Poznań, realizowaną w ramach europejskiej sieci House on Fire. / *Nora* is a Malta Festival Poznań coproduction, part of the House on Fire network.



Kultura

Luxuriant: within the reign of anticipation

SIMON VINCENZI

WIĘLKA BRYTANIA / GREAT BRITAIN

SIMON VINCENZI jest angielskim reżyserem, choreografem i projektantem, obwołanym przez „Time out” w 2008 roku „wizjonerem teatru”. W latach 1996–2007 tworzył w duecie Bock & Vincenzi. Obecnie pracuje sam. Interesują go przede wszystkim granice teatralności, które bada poprzez wystawione na pokaz ciała – jego transformacje, poddawanie procesom dezintegracyjnym. W swojej pracy łączy ruch, tekst i obraz, wywołując w widzu jednocześnie bunt, zachwyt i zdziwienie.

Spektakl *Luxuriant: within the reign of anticipation* jest kolejną odsłoną rozwijanego przez Vincenzię od 2007 roku projektu *Operation Infinity*. Artysta rozciąga do granic możliwości ideę teatru rozrywkowego, który ma być lekiem na rozpacz, kryzys i lęk. Nagłe zdarzenia, ruchy ciał aktorów wychodzą poza początkowy schemat, wystawiając na próbę różne poziomy realności i fikcji teatralnego zdarzenia. Widzowie są wprowadzani w przestrzeń bez jasno określonych granic, niebezpieczną i niepewną, gdzie nadmiar staje się standardem percepcyjnym.

SIMON VINCENZI is an English director, choreographer and designer, called “theatre visionary” by “Time Out” in 2008. In 1996-2007, he worked in the duet Bock & Vincenzi. At present he works solo. His interest lies in the limits of theatricality, which he explores by means of the body put on display – its transformations and subjecting it to disintegration processes. His works combine movement, text and image, evoking in the audience feelings of defiance, admiration and surprise all at the same time.

Luxuriant: within the reign of anticipation is another part of the *Operation Infinity* project, which Vincenzi has been developing since 2007. The artist stretches to the limits of possibility the idea of entertaining theatre, which is to be a remedy for despair, crisis and fear. Sudden occurrences and actors’ body movements go beyond the initial pattern, putting to test various levels of reality and fiction of the theatrical event. The audience is brought into the space without clear cut boundaries, dangerous and uncertain, in which surfeit becomes the standard of perception.

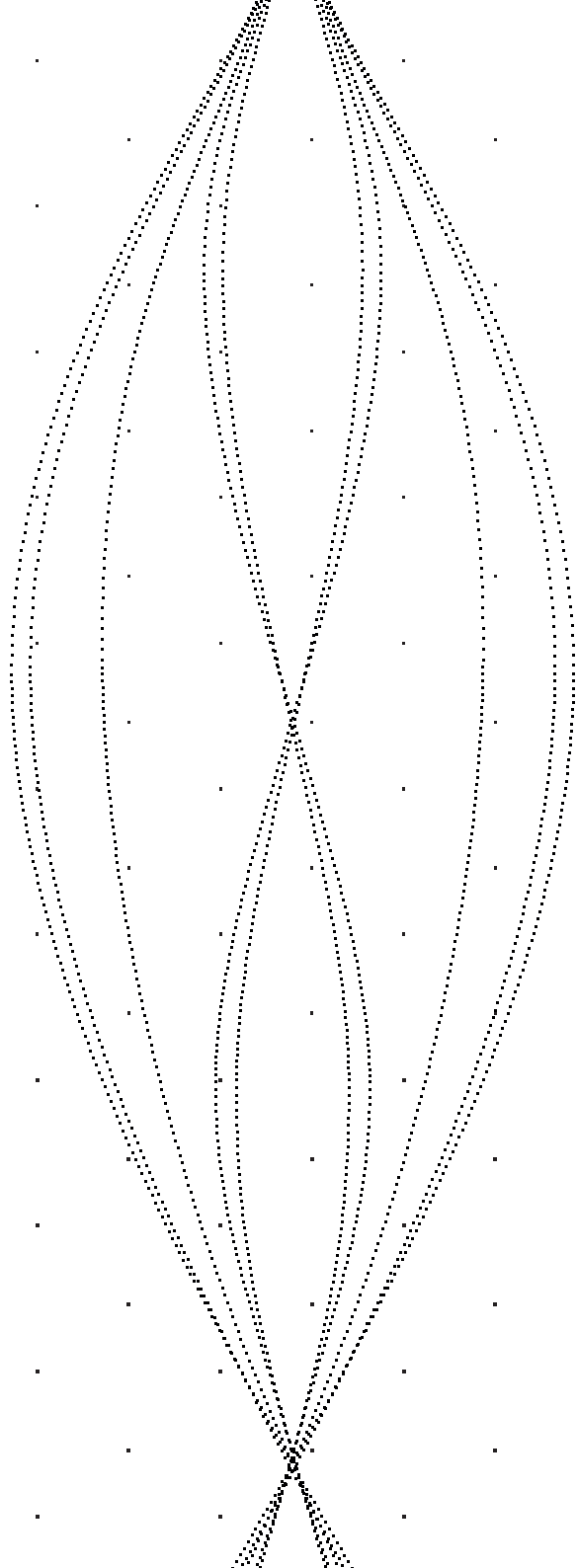
realizacja / made by: SIMON VINCENZI, TROUPE MABUSE, produkcja / production: Artsadmin, przy wsparciu / with the support of: the National Lottery through Arts, Council England, premiera / premiere: 18.03.2010

 LUCA DEL PIA

Forum

Istotną częścią każdego Idiomu jest dwudniowe Forum, które rozważa główne zagadnienia festiwalu, budując intelektualny kontekst dla pokazywanych projektów artystycznych. Co roku wśród zaproszonych prelegentów znajdują się dziennikarze, filozofowie, socjologowie, literaturoznawcy, krytycy i artyści. Pierwszy dzień Forum 2013 zdominuje rozmowa wokół twórczości kuratora Idiomu – Romea Castellucciego. Drugiego dnia Forum podejmie refleksję nad relacją między fikcją literacką, nauką i sztuką (jaki wpływ ma literatura na odkrycia naukowe? jak wizje pisarzy, determinują zbiorową wyobraźnię? w jakim stopniu nowoczesne teorie naukowe inspirują artystów teatru i jak mogą być przez nich przetwarzane i przenoszone na grunt sceny?), nad granicami podmiotowości (jak zmieniają się możliwości ciała i umysłu człowieka w świecie, gdzie elektroniczne protezy służące odbudowie okaleczonego ciała zaczynają być lepsze od oryginałów? jak postęp technologiczny wpływa na przesuwanie się granic śmierci, jeśli ludzi można dziś sztucznie podtrzymywać przy życiu, badając i kontrolując stopień aktywności ich mózgu? jaka jest granica między tym, co ludzkie a nieludzkie? „człowiek-maszyna” – to cyborg czy człowiek skazany na przeżycie?), nad etycznymi, socjologicznymi i filozoficznymi aspektami tych przemian (jak ulepszanie człowieka wpływa na podział władzy i przyszlą wspólnotę ludzką? to utopia czy koniec człowieczeństwa?).

An essential part of every Idiom is a two-day Forum, which deliberates on the major subjects of the festival in a cross-sectional manner, building intellectual context for the presented art projects. Every year, invited speakers include journalists, philosophers, sociologists, literary scholars, critics and artists. The first day of the Forum 2013 will focus on the discussions concerning the Idiom curator, Romeo Castellucci's works and his view on the main theme of the festival. On the second day, the Forum will reflect on the relationship between literary fiction, science and art (how can the visions of writers - and nowadays film makers as well - shape the collective imagination? To what extent can modern scientific theories inspire theatrical artists, how can they be transformed and transferred to stage?), on shifting the limits of subjectivity (how do the physical and mental capabilities of humans change in the world where electronic artificial limbs are used for repair of mutilated bodies and start to become better than originals? How does the technological progress affect the borders of death - since nowadays people may be artificially kept alive with the activity level of their brains constantly tested and monitored?) as well as on ethical, sociological and philosophical aspects of improving the human being (How will the improvement of humans affect the distribution of power and future human community?).



NOWE SYTUACJE

NEW SITUATIONS

Eksperymenty młodych artystów, dialog z przestrzenią miejską, remiksowanie najbliższej rzeczywistości – to cechy szczególne jednego z nurtów festiwalu – Nowych Sytuacji.

W tym roku cykl działań pod hasłem „Transnature Is Here” zrealizują artyści wizualni i muzycy związani przede wszystkim z Poznaniem. Kuratorami projektu są Agnieszka Jelewska i Michał Krawczak z Interdyscyplinarnego Centrum Badawczego Humanities/Art/Technology, pierwszego w Polsce ośrodka zajmującego się projektami transdyscyplinarnymi, które realizują ideę synergicznej współpracy pomiędzy specjalistami różnych dziedzin z zakresu nauki, technologii i sztuki.

Jak piszą kuratorzy: „Transnatura jest stanem naszej rzeczywistości. Technologia nie jest już dziś wyłącznie techniką, ale jest sprzęgnięta na poziomie molekularnym z tym, co nazywamy naturą. Taka sytuacja domaga się ciągłego odsłaniania niedostrzegalnych modyfikacji, miejsc potencjalnych transgresji, zaburzeń i zagrożeń. Tym samym istotnym miejscem kształtowania się odpowiedzialności i społecznego rozumienia tych procesów staje się współczesna sztuka”.

Projekt *Transnature Is Here* będzie performatywną przestrzenią doświadczenia, składającą się z serii performansów, obiektów, działań dźwiękowych, instalacji, prac interaktywnych. Wśród projektów zaprezentowane zostaną: *System* **Joanny Malinowskiej i Pawła Liska** – żywa, interaktywna instalacja dźwiękowa reagująca na obecność i działania widzów; *1024 Mikoryza* **Marka Straszaka** – instalacja

Experiments of young artists, a dialogue with the urban space, and remixing of the closest reality are the special features of one of the currents of the Festival – New Situations.

This year, visual artists and musicians related mostly to Poznań will put on a cycle of performances entitled 'Transnature Is Here'. The curators of the project will be Agnieszka Jelewska and Michał Krawczak from the Interdisciplinary Research Centre Humanities/Art/Technology. It is the first centre in Poland, which carries out transdisciplinary projects, synergic cooperation between specialists in various fields: science, technology and art.

According to the curators, 'Transnature is the portrayal of our reality. Nowadays, technology is not only a matter of technicalities, but is, at the molecular level, connected with what we call nature. This situation demands constant revealing of imperceptible modifications, as well as of places of potential transgressions, disorders and threats. Therefore, contemporary art becomes a place where responsibility and social understanding of these problems may grow significantly.'

The 'Transnature Is Here' will be a performative space of experiences, created out of a series of performances, objects, sound activities, installations and interactive works. Among others, the following works will be presented within the project: *The System* of **Joanna Malinowska** and **Paweł Lisek** – a live and interactive sound installation reacting to the presence and actions of the audience; *1024 Micorrhiza* of **Marek**

audiowizualna, która za pomocą algorytmów symulujących naturalne procesy generuje cyfrowo-organiczne obiekty inspirowane królestwem grzybów; *Rosliny Cyborganiczne* **Patryka Lichoty** – interaktywna instalacja wykorzystująca żywe rośliny, rozszerzone o elektroniczne receptory, dzięki którym możliwe będzie poznanie ich świata; *Where is my mind?!* **Rafała Zapała**, tryptyk, w którym artysta chce za pomocą zaawansowanych technologii porozumieć się ze zwierzętami; *(non)living organisms* **Szymona Kaliskiego** – instalacja pokazująca poprzez dźwięk i wizualizację wpływ roślin na otoczenie; *Lewiatan* **Przemysława Jasielskiego**, który podejmie utopijną próbę stworzenia sztucznego organizmu, wykazującego cechy istoty żywej; *Transakcje* **Robert B. Liska**, który bada, w jaki sposób kształtują się ideologie i zbiorowe opinie, co powoduje, że indywidualny pomysł lub informacja przekształca się w zbiorowy system wierzeń lub doktrynę; *Host* **Marty Heberle** – instalacja wideo pokazująca model wirusa zdolnego do transgatunkowego rozprzestrzeniania się.

Straszak – an audiovisual installation, which uses algorithms to simulate natural processes as well as generate digital and organic objects inspired by the fungus kingdom; *Cyberorganic Plants* of **Patryk Lichota** – an interactive installation utilising live plants extended by electronic receptors – which allows us to learn more about their world; *Where is my mind?!* of **Rafał Zapała**, a triptych in which the artist would like to communicate with animals using advanced technologies; *(non)living organisms* of **Szymon Kaliski** – an installation, which shows the influence of plants on their environment via sound and visualisation; *The Leviathan* of **Przemysław Jasielski**, a utopian attempt at creation of an artificial organism which seems to be alive; *The Transactions* of **Robert B. Lisek** who studies how ideologies and common opinions are shaped – which leads to transformation of an individual idea or piece of information into a common system of beliefs or a doctrine; and *The Host* of **Marta Heberle** – a video installation showing a model of a virus able to replicate transtaxonomically.

KRAFTWERK

28/06/2013

Kraftwerk to zespół-legenda, bez którego trudno wyobrazić sobie nie tylko muzykę popularną ostatnich dekad, ale kulturę współczesną w ogóle. Grupa powstała w 1970 roku w Düsseldorfie i od tej pory stanowi punkt odniesienia dla kolejnych pokoleń twórców i odbiorców. Ich muzykę charakteryzuje minimalistyczne, elektroniczne brzmienie i wokół przetworzony przez syntezatory mowy. W 1974 roku ukazała się płyta *Autobahn*, która stała się przełomem i uczyniła z Kraftwerk jedną z najważniejszych grup naszych czasów. W 1978 roku, w czasach, gdy muzykę nie mieli jeszcze wokół siebie komputerów, wydali płytę *Men-Machine*, a w 1981 – *Computer World*, opisującą przyszłość świata, w którym maszyna stanie się ważniejsza od człowieka. Ich twórczość jest swoistą ścieżką dźwiękową społeczeństwa informacyjnego, składającego się z wyalienowanych jednostek.

Kraftwerk to nie tylko muzyka, lecz także silny wizualny idiom – charakterystyczne, futurystyczne kostiumy, proste struktury graficzne, projekcje wideo. Poczynając od 2005 roku, kiedy wystąpili na Biennale Sztuki w Wenecji, regularnie realizują swoje projekty również w kontekście sztuk wizualnych. Ukoronowaniem tego kierunku była ubiegłoroczna retrospektywa ich twórczości w nowojorskim Museum of Modern Art (MoMA), gdzie odbyło się osiem koncertów w 3D prezentujących materiał dźwiękowy i wizualny ośmiu albumów studyjnych Kraftwerk. Czerwcowy koncert na Malta Festival Poznań 2013 będzie adaptacją tego projektu. Obecnie grupę tworzą: Ralf Hütter, Fritz Hilpert, Henning Schmitz i Stefan Pfaffe.

Kraftwerk is a legendary band without which it would be hard to imagine popular music of the last decades, not to mention contemporary culture. The band was founded in 1970 in Düsseldorf and since then has been a reference point for the next generations of creators and listeners. Their music is marked by minimalist, electronic sounds and vocals processed by speech synthesizers. In 1974 the *Autobahn* record was released, which turned out to be a breakthrough and rendered Kraftwerk one of the most important bands of our times. In 1978, a time when other musicians were not yet surrounded by computers, they released the *Men-Machine* record, and in 1981 – *Computer World*, portraying the future of the world in which the machine becomes more important than the human. Their work is a peculiar sound track of an information society, made up of alienated units.

Kraftwerk means not only music, but also a strong visual idiom – characteristic, futuristic costumes, plain graphic structures, and video screenings. Since 2005, when they performed at Art Biennale in Venice, they regularly carry out their visual art projects. The crowning achievement of these activities was last year's retrospective on their work in the Museum of Modern Art (MoMA) in New York with eight 3D concerts, presenting sound and visual material from Kraftwerk's eight studio albums. The June concert at Malta Festival Poznań 2013 will be an adaptation of that project. The current members of the band are: Ralf Hütter, Fritz Hilpert, Henning Schmitz and Stefan Pfaffe.

ATOMS FOR PEACE

20/07/2013

W składzie tej supergrupy spotkali się muzycy znani z działalności we własnych, legendarnych zespołach: Thom Yorke – wokalista Radiohead, Flea – basista Red Hot Chili Peppers, Mauro Refosco – instrumenty perkusyjne, współpracownik Briana Eno i Davida Byrne'a, Nigel Godrich – wieloletni producent Radiohead, gitarzysta i Joey Waronker – perkusista R.E.M i Becka. AfP powstał w 2009 roku w Los Angeles, początkowo po to, by towarzyszyć Yorke'owi w koncertowaniu z solowym albumem *The Eraser* (2006). Ich muzyka to oryginalne połączenie elektroniki i eksperymentalnego rocka. Debiutancki album *Amok* ukazał się 25 lutego 2013. Muzycy opisują zawartość albumu jako nagranie „mechanistyczne”, muzykę, w której nie wiadomo, gdzie zaczyna się człowiek, a kończy maszyna. To według nich kompromis między sprzecznymi dążeniami Thoma Yorka – stworzenia muzyki tanecznej i zarazem możliwości śpiewania do niej.

Występ Atoms for Peace w Poznaniu będzie powrotem Thoma Yorka do Poznania. W 2009 roku Malta Festival zorganizowała w ramach w cyklu POZnań dla Ziemi koncert Radiohead.

 TIMOTHY NORRIS

The supergroup features musicians well known for playing in their own legendary bands: Thom Yorke - singer of Radiohead, Flea – bass player of Red Hot Chili Peppers, Mauro Refosco – percussionist, collaborating with Brian Eno and David Byrne, Nigel Godrich – long-term producer of Radiohead and guitarist, and Joey Waronker - drummer of R.E.M. and Beck. AfP was born in 2009 in Los Angeles, initially to accompany Yorke during concerts and performances of his solo album *The Eraser* (2006). Their music is an original combination of electronica and experimental rock. The debut album, *Amok*, was released on February 25, 2013. The musicians describe the musical content as 'mechanistic' record of music where it is unknown where the human starts and machinery ends. They say that it is a compromise between Thom Yorke's contrasting ambitions, both to create dance music and to be able to sing to it.

The performance of Atoms for Peace in Poznań will be Thom Yorke's return to Poznań. In 2009 Malta Festival organised Radiohead's concert as part of the POZnań for the Earth cycle.

bilety na oba koncerty do nabycia na / tickets for both concerts can be purchased at:
WWW.MALTA-FESTIVAL.PL WWW.EVENTIM.PL

The Four Seasons Restaurant

SOCIETAS RAFFAELLO SANZIO & ROMEO CASTELLUCCI

WŁOCHY / ITALY

ROMEO CASTELLUCCI – kurator *Idiomu: oh man, oh machine / człowiek-maszyna* – należy do grona artystów definiujących współczesny teatr europejski. Ukończył malarstwo i scenografię na bolońskiej Akademii Sztuk Pięknych. W 1981 roku powołał grupę Societas Raffaello Sanzio, w ramach której tworzy do dziś, łącząc sztuki wizualne, teatr i performansy. W 2005 roku został kuratorem programu teatralnego Biennale w Wenecji. W 2008 roku był artystą stowarzyszonym, czyli współtworzącym program festiwalu w Awinionie. Jego przedstawienia można oglądać w najważniejszych teatrach i na festiwalach na całym świecie. Na Malta Festival Poznań pojawi się po raz trzeci.

The Four Seasons Restaurant to hipnotyczna podróż przez historię obrazów, opowieść o bezkompromisowości i ryzyku, z jakim wiąże się każdy akt twórczy. Inspiracją do spektaklu był cykl abstrakcyjnych prac Marka Rothki pod tym samym tytułem. Malarz stworzył je w 1958 roku na zamówienie Seagram Building w Nowym Jorku. Wycofał się i oddał zaliczkę, gdy okazało się, że mają stanowić wystrój ekskluzywnej restauracji w budynku. Odniesienia do historii sztuki łączą się w przedstawieniu Castellucciego z elementami współczesności i fragmentami *Śmierci Empedoklesa* Friedricha Hölderlina.

ROMEO CASTELLUCCI (*Idiomu: oh man, oh machine / człowiek-maszyna curator*) belongs to the circle of artists who define contemporary European theatre. He graduated from the Academy of Fine Arts of Bologna where he studied painting and stage design. In 1981 he founded the Societas Raffaello Sanzio group, in which he creates to date, combining visual arts, theatre and performance. In 2005 he curated the programme of the Theatre Biennale in Venice and, in 2008, he was artist associate, i.e. the co-creator of the Avignon Festival programme. His stage shows are presented in the most significant theatres and festivals in the world. Romeo Castellucci will be present at the Malta Festival for the third time.

The Four Seasons Restaurant is a hypnotic journey through the history of images, a story of intransigence and risk related to every creative act. The performance was inspired by a series of abstract works by Mark Rothko under the same title. The painter created it in 1958, having received a commission from the Seagram Building in New York. He resigned and returned the advance payment when it transpired that his works were to decorate an exclusive restaurant in the building. In Castellucci's show, the references to art history are combined with contemporary elements and excerpts from *The Death of Empedocles* by Friedrich Hölderlin.

z cyklu / from the cycle: *The Minister's Black Veil*, **reżyseria, scenografia, kostiumy / direction, set design, costumes:** ROMEO CASTELLUCCI, **muzyka / music:** SCOTT GIBBONS, **występują / performed by:** CHIARA CAUSA, SILVIA COSTA, LAURA DONDOLI, IRENE PETRIS, **produkcja / production:** COSETTA NICOLINI, **producent wykonawczy / executive producer:** Societas Raffaello Sanzio, the activity of the Societas Raffaello Sanzio is supported by the following Italian institutions: Ministero per i Beni e le Attività Culturali, Regione Emilia Romagna, Comune di Cesena/Emilia Romagna Teatro Fondazione, **premiera / premiere:** 17.07.2012

☐ CHRISTOPHE RAYNAUD DE LAGE

Marketplace 76

NEEDCOMPANY

BELGIA / BELGIUM

NEEDCOMPANY powstało w 1986 roku. Jej założycielem i dyrektorem artystycznym jest Jan Lauwers, który w jej ramach działa zarówno jako reżyser teatralny, artysta sztuk wizualnych oraz pisarz. Grupa od początku swojego istnienia pracuje w środowisku międzynarodowym, wielojęzycznym i multidyscyplinarnym. Jest uważana za jeden z najciekawszych kolektywów teatralnych w Europie.

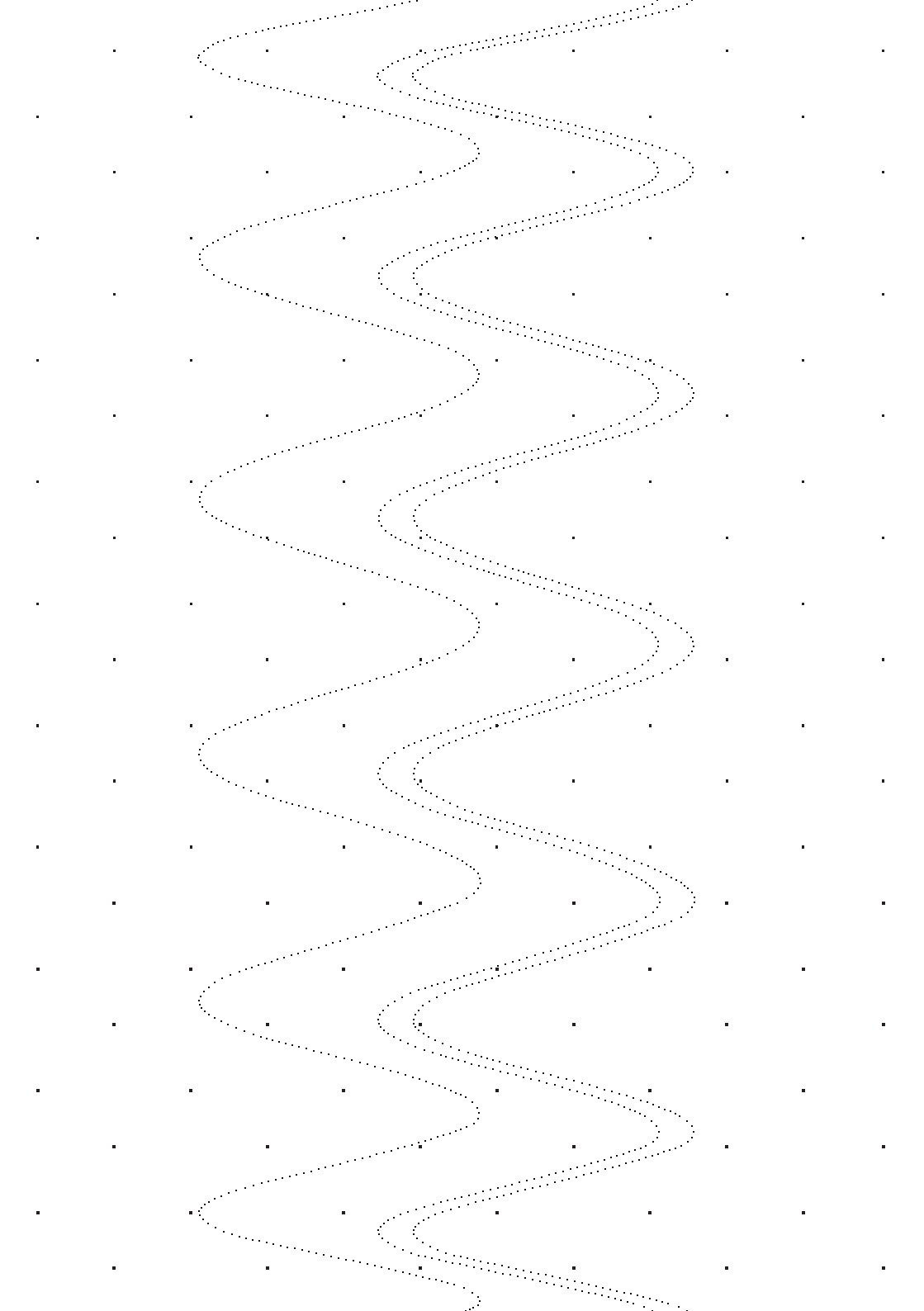
W *Marketplace 76* przedstawiony jest proces dezintegracji i zagubienia grupy niegdyś bliskich sobie ludzi, kryzys wywołany postępującym poczuciem zagrożenia płynącego z zewnątrz. Lauwers wraz z grupą tancerzy-performerów w poetycki, pełen emocji, ale i dystansu, sposób opowiada o samotności, która coraz częściej charakteryzuje doświadczenie współczesnego człowieka Zachodu. Artystów interesuje wspólnota i jej rozpad, próba naprawy utraconej całości. Istotną częścią tej post-epickiej, zdeintegrowanej narracji spektaklu są piosenki skomponowane specjalnie dla aktorów Needcompany.

NEEDCOMPANY was established in 1986. Its founder and art director is Jan Lauwers (b. 1957), who acts both as a theatre director, visual artist and writer. From its conception, the group has been active in an international, multilingual and multidisciplinary environment. It is regarded as one of the most interesting theatre collectives in Europe.

Marketplace 76 portrays the process of disintegration and loss of a once close group of people, a crisis triggered by a growing feeling of external threat. Lauwers, together with a group of dancers-performers in a poetic, emotional, but detached, manner talk about loneliness, which is ever more often experienced by the contemporary Western individual. The artists are interested in community and its disintegration, in an attempt to reassemble lost unity. A significant part of the post-epic, disintegrated narrative of the show constitute songs composed especially for the Needcompany actors.

tekst, reżyseria, scenografia / author, direction, set design: JAN LAUWERS, **występują / performed by:** HANS PETER DAHL, CATHERINE TRAVELLETTI, BENÔIT GOB, ANNEKE BONNEMA, JULIEN FAURE, SUNG-IM HER, YUMIKO FUNAYA, GRACE ELLEN BARKEY, ROMY LOUISE LAUWERS, EMMANUEL SCHWARTZ, MAARTEN SEGHERS, JAN LAUWERS, ELKE JANSSENS, **muzyka / music:** ROMBOUT WILLEMS, MAARTEN SEGHERS, HANS PETER DAHL, **kostiumy / costumes:** LOT LEMM, **dramaturgia, napisy / dramaturgy, subtitles:** ELKE JANSSENS, **produkcja / production:** Needcompany, **współprodukcja / coproduction:** Ruhrtriennale, Burgtheater, Holland Festival, **przy wsparciu / with the support of:** the Flemish authorities, **premiera / premiere:** 7.09.2012

☐ WONGE BERGMANN



HOUSE ON FIRE

Od 2012 roku Malta Festival Poznań jest członkiem sieci House on Fire. HoF to pięcioletni projekt polegający na współpracy pomiędzy dziesięcioma europejskimi instytucjami kultury.

Głównym celem House on Fire jest wspieranie artystów, którzy poprzez swoją sztukę zabierają głos w publicznej debacie na temat aktualnych problemów społecznych, kulturalnych i ekonomicznych nurtujących europejskie społeczności.

Członkowie HoF: LIFT (Londyn), HAU (Berlin), Kaaaitheater (Bruksela), BRUT (Wiedeń), Archa Theatre (Praga), Teatro Maria Matos (Lizbona), Frascati (Amsterdam), Malta Festival (Poznań), Théâtre Garonne (Tuluza), BIT (Bergen).

House on Fire jest współfinansowany przez Unię Europejską w ramach programu Kultura.

Since 2012, Malta Festival Poznań has been a member of the House on Fire network. HoF is a five-year cooperation project between ten European cultural institutions.

The main aim of House on Fire is to support artists who, through their art, take a stance in the public debate on current social, cultural and economic problems, troubling European communities.

Members of HoF: LIFT (London), HAU (Berlin), Kaaaitheater (Brussels), BRUT (Vienna), Archa Theatre (Prague), Teatro Maria Matos (Lisbon), Frascati (Amsterdam), Malta Festival (Poznań), Théâtre Garonne (Toulouse), BIT (Bergen).

House on Fire is co-financed by the European Union's Culture Programme.



Kultura

Nora

TG STAN

BELGIA / BELGIUM

Tg STAN (Stop Thinking About Names) powstał w 1989 roku z inicjatywy czterech aktorów: Jolente De Keersmaeker, Sary De Roo, Damiaan De Schrijver i Franka Verduyssaena. Grupa działa bez reżysera. Jej pracę charakteryzuje zwrot ku aktorowi, jego obecności scenicznej, przyjemności grania i aktywnego uczestnictwa w tworzeniu spektaklu. Odrzucenie dogmatyzmu przejawia się także w repertuarze. Obok Czechowa i Ibsena, widnieją w nim nazwiska Cocteau i Anouilha, Wilde'a i Shawa, a także eseje Diderota.

Nora to współczesne odczytanie dramatu *Dom lalek* Henryka Ibsena, ukazującego kobietę zdominowaną przez otaczających ją mężczyzn. Czy od premiery sztuki w 1879 roku sytuacja kobiet znacząco się zmieniła? Przedstawienie Tg STAN jest krytyczną analizą relacji damsko-męskich, społeczeństwa pełnego hipokryzji, zdominowanego przez konsumpcyjne podejście do życia i budowania więzi. W minimalistycznej scenografii pozbawionej historycznego balastu aktorzy w przewrotny i ironiczny sposób demaskują klisze, za pomocą których historia *Nory* jest najczęściej opowiadana.

Tg STAN (Stop Thinking About Names) is the theatre collective of Belgian actors Jolente De Keersmaeker, Sara De Roo, Damiaan De Schrijver and Frank Verduyssen. The company was founded in 1989 and has no director. The main qualities of their work are the turn towards the actor, his/her presence on stage, the pleasure of acting and active participation in show creation. Their rejection of dogmatism is also visible in the repertoire. Next to Chekhov and Ibsen, their repertoire includes such authors as Cocteau and Anouilh, Wilde and Shaw or essays by Diderot.

Nora is a contemporary interpretation of Henrik Ibsen's drama, depicting a woman dominated by men who surround her. Has the position of women changed substantially since the premiere of the play in 1879? Tg STAN's show is a critical analysis of female and male relationships and hypocritical society, in which consumerist approach to life and building bonds prevails. In a minimalist stage design, free from historical burdens, the actors expose in a perverse and ironic way clichés used most often in telling the story of *Nora*.

realizacja, występują / created and performed by: WINE DIERICKX, JOLENTE DE KEERSMAEKER, TIAGO RODRIGUES, FRANK VERCRUYSSSEN, **tekst / text:** *A Doll's house* by HENRIK IBSEN, **kostiumy / costumes:** AN D'HUYSS, **produkcja / production:** Tg STAN, **współprodukcja / coproduction:** House on Fire, Teatro Maria Matos (Lisbon), BIT Teatergarasjen (Bergen), Malta Festival Poznań, Kaaitheater (Brussels), **przy wsparciu / with the support of:** the Culture Programme of the European Union, **premiera / premiere:** 6.07.2012

 MAGDA BIZARRO

Nora jest koprodukcją Malta Festival Poznań, realizowaną w ramach europejskiej sieci House on Fire. / *Nora* is a Malta Festival Poznań coproduction, part of the House on Fire network.



Kultura

Built to Last

MEG STUART

USA, BELGIA / USA, BELGIUM

MEG STUART jest amerykańską choreografką, od 1994 roku pracującą w Belgii, uznawaną za jedną z najważniejszych postaci europejskiego tańca współczesnego. Współpracowała z reżyserami, aktorami, kompozytorami, artystami sztuk wizualnych, takimi jak Hahn Rowe, Christoph Marthaler, Gary Hill, Ann Hamilton, Doris Dziersek, Philipp Gehmacher. Wspólnie z powołaną przez siebie grupą Damaged Goods zrealizowała wiele spektakli pokazywanych na najważniejszych festiwalach i w teatrach na całym świecie.

Punktem wyjścia do pracy nad spektaklem **Built to Last** była sceniczna konfrontacja grupy tancerzy z „totalnością” muzyki klasycznej i współczesnej, m.in. Sergeia Rachmaninowa, Ludwiga von Beethovena, Iannis Xenakisa, Meredith Monk, Arnolda Schoenberga. Wybrane utwory to punkty zwrotne w historii muzyki. Dla artystki reprezentują one znaczące zmiany w stosunku ludzkości do pojęć ideału i utopii. Świadczą o niestabilnym charakterze samej ludzkości. Aktorzy i tancerze są poruszani przez muzykę tak, jakby zostali porwani przez maszynę czasu. Muszą poradzić sobie z nieustanną zmianą sytuacji i stanu świadomości.

MEG STUART is an American choreographer, living and working in Brussels and Berlin. Regarded as one of the leading figures of contemporary dance, Meg Stuart has collaborated with theatre directors, actors, composers and visual artists such as Hahn Rowe, Christoph Marthaler, Gary Hill, Ann Hamilton, Doris Dziersek and Philipp Gehmacher, among others. With her Brussels based company Damaged Goods, Stuart has created over twenty productions which have been travelling a wide international theatre circuit.

In **Built to Last**, Meg Stuart confronts five performers with overwhelming classical and contemporary music. Almost each one of these compositions has influenced music history in a significant way. These works represent important changes in mankind's relation towards ideals and utopias, and the vulnerable instability of humanity. The dancers and actors act and react driven by the music of Sergei Rachmaninoff, Ludwig von Beethoven, Iannis Xenakis, Meredith Monk and Arnold Schoenberg, among others. As if being carried away by a time-machine, they are forced to deal with constantly changing situations and states of consciousness.

choreografia / choreography: MEG STUART, **realizacja, występują / created & performed by:** DRAGANA BULUT, DAVIS FREEMAN, LENA LAUZEMIS, ANJA MÜLLER, MARIA F. SCARONI, KRISTOF VAN BOVEN, **dramaturgia / dramaturgy:** BART VAN DEN EYNDE, JEROEN VERSTEELE, **scenografia / scenography:** DORIS DZIERSEK, **muzyka / music dramaturgy:** ALAIN FRANCO, **reżyseria światła / light:** JURGEN TULZER, FRANK LAUBENHEIMER, **wideo / video:** PHILIPP HOCHLEICHTER, **kostiumy / costumes:** NADINE GRELLINGER, **produkcja / production:** Damaged Goods (Brussels), Münchner Kammerspiele (Munich), **przy wsparciu / supported by:** the Flemish authorities, the Flemish Community, **premiera / premiere:** 28.04.2012

 TINE DECLERCK

Built to Last jest koproducją w ramach europejskiej sieci House on Fire. / *Built to Last* is a coproduction of the European network House on Fire.



Kultura

MALTA GENERATOR

LUDZIE/MIASTO/KULTURA

PEOPLE / CITY / CULTURE

Idziemy wszyscy na ten sam plac, o tej samej godzinie, tego samego dnia. Wszyscy niesiemy te same plakaty. Czujemy wokół siebie dziesiątki tysięcy ludzi to samo czujących i myślących. Wydosłaliśmy się na parę dni czy godzin z lochu samotności i beżsiły. I to jest nasza moc. (ZYGUMUNT BAUMAN)

W tym roku serce festiwalu będzie biło w centrum miasta – na Placu Wolności. Podejmując się próby stworzenia przestrzeni przyjaznej mieszkańcom, odpowiadającej różnym potrzebom, gustom, oczekiwaniom, wspólnie z młodymi artystami projektujemy Generator Malta – mamy nadzieję, że będzie to platforma kreatywności, wymiany idei, sztuki, zabawy, refleksji oraz debaty. Miejsce poruszania zmysłów: smaku, zapachu, wzroku, dotyku, słuchu, a przede wszystkim przestrzeń współdziałania. Oprócz sceny muzycznej i Silent Malta pojawiają się również: strefa zdrowego żywienia, warsztaty kreatywności, plac zabaw, scena performatywna oraz przestrzeń aktywnego spędzania wolnego czasu.

Generator Malta to także nazwa szerszego projektu wpisanego w topografię miasta, zakładającego tworzenie nowych miejsc – małych ogrodów, wspólnych agor lokalnych społeczności. Poza Placem Wolności planujemy odwiedzić inne dzielnice Poznania. Zaszczepiając kulturę (łac. *cultus agri*, czyli „uprawa roli”) poprzez pracę organiczną, odwołując się do atawistycznego związku człowieka z ziemią, zaczynamy od wspólnego tworzenia miejsca, bycia razem w grupie ludzi odgrywających różne role społeczne, w tym artystów. Nasz eksperyment upra-

We all go to the same square, on the same day, at the same time. We all carry the same posters. We feel dozens of people around us, feeling and thinking the same. For a few days or hours, we have got out of the dungeon of loneliness and helplessness. And this is our strength. (ZYGUMUNT BAUMAN)

This year, the heart of the festival will beat in the very centre of the city – at Plac Wolności (*Freedom Square*). We attempted to create a resident-friendly space that addresses different needs, tastes, and expectations. In designing the Malta Generator with young artists, we hope it becomes a platform of creativity, exchange of ideas, art, fun, reflection and debate. It could be a place where senses of taste, smell, sight, touch and hearing are stimulated, but foremostly – a place for cooperation. Apart from the concert stage and Silent Malta, we plan health food and creativity workshop zones, a playground, performance stage and locations to actively spend free time.

Malta Generator also denotes a larger project written into the city topography: creation of new places, such as small gardens and *agoras* for local communities. We would like to visit other districts of Poznań, apart from Plac Wolności. We would like to cultivate culture (*cultus agri* means farming) via organic work in reference to the atavistic relation between humans and their land. The starting point is the joint creation of a place, being together in a group of people playing various social roles – including artists. Our experiment in farming – of flowers, vegetables, perhaps fruits – marks the beginning of a bond and is an announcement of a process

wy roli – być może owoców, warzyw, kwiatów – to początek tworzenia więzi, zapowiedź procesu, który prowadzi od uprawy do partycypacji. To również projekt edukacyjny, w którym wszyscy uczymy się od siebie: rozumienia potrzeb, odszyfrowywania znaczenia sztuki, która ostatnio w ogólnej opinii społecznej oddaliła się od swoich odbiorców, zamykając się w hermetycznym i nieczytelnym świecie twórców. Chcemy poszerzać ten krąg; wierzymy, że z korzyścią dla wszystkich.

Projekt architektoniczny Generator Malta nie powstałby bez wsparcia i dobrej energii Pana Piotra Voelkela, który osobiście zaangażował się w jego realizację. Projekt przygotowywany jest wspólnie z partnerami: School of Form oraz Atelier Starzak Strebicki – Pracownia Architektury.

leading from cultivation to participation. This is an educational project as well; we all learn from each other how to understand each other's needs and decipher the meaning of art. Lately, according to public opinion, art has grown distant from its audience and closed itself in the hermetic and illegible world of art-makers. We would like to expand this world; we hope it to be beneficial for everyone.

The Malta Generator architectural project would not have been possible without the support and positive energy of Mr Piotr Voelkel – who became personally engaged in its creation. The project is produced jointly with our partners, the School of Form and Atelier Starzak Strebicki – Pracownia Architektury architectural studio.

STARY BROWAR NOWY TANIEC NA MALCIE 2013

OLD BREWERY NEW DANCE AT MALTA

Program performatywny Fundacji Art Stations pod nazwą Stary Browar Nowy Taniec powstał w 2004 roku, czyniąc ze Studia Słodownia +3 w Starym Browarze pierwszą i wciąż jedyną w Polsce scenę konsekwentnie skupiającą się na prezentacji współczesnej poszukującej choreografii. Marzenie o stworzeniu przestrzeni artystycznej refleksji i kreacji (które oddaje motto „Sztuka nie potrzebuje wsparcia, Artysty TAK”) zdecydowało o położeniu szczególnego nacisku na zorganizowanie młodym twórcom tańca możliwości badawczych i produkcyjnych. W przeciągu 9 lat udało się zbudować i rozwinąć system wspierający rozwój najbardziej obiecujących, nie tylko polskich, choreografów.

Awangardowa choreografia – czerpiąca z doświadczeń sztuk wizualnych, z eksperymentalnej muzyki, mediów czy kultury popularnej, brawurowo zonglująca gatunkami, swobodnie przemieszczająca się pomiędzy terytoriami współczesnej sztuki i anektująca je w obszar swoich poszukiwań, bezkompromisowa w zderzaniu nas z otaczającym światem i w kreowaniu własnej, autonomicznej rzeczywistości – znalazła w Starym Browarze swój dom i będzie bohaterem kolejnej odsłony programu Stary Browar Nowy Taniec na Malcie.

W ramach tegorocznej edycji festiwalu pokazemy spektakle choreografów poruszających się po różnych obszarach współczesnej sztuki; ich projekty wymykają się łatwym gatunkowym klasyfikacjom, zmuszają widza do porzucenia utartych ścieżek, a tym samym zapraszają go

The performance programme of the Art Stations foundation under the name of Old Brewery New Dance was launched in 2004, making Studio Słodownia +3 in the Old Brewery the first and still the only stage in Poland, which consistently focuses on presenting contemporary avant-garde choreography. The dream to build an art space for reflection and creation (which is rendered in the motto “Art doesn’t need support, Artists DO”) led particular emphasis on organizing research and production opportunities for young dance artists. In the course of nine years a system was built, providing support to the most promising choreographers, not only from Poland.

Avant-garde choreography – drawing on the experiences of visual arts, experimental music, media or pop culture, juggling music genres with bravado, moving easily between the territories of contemporary art and including them in the scope of its search, uncompromising in making us face the surrounding world and in creating its own autonomous reality – has found its home in the Old Brewery and will be the central figure of the next part of the Old Brewery New Dance at Malta programme.

This year’s edition of the festival will feature shows by choreographers who touch upon different areas of contemporary art. Their projects escape straightforward classifications, force audiences to leave the beaten track and thus invite them to take part in the fascinating journey around the world of contemporary choreogra-

do ekscytującej podróży po świecie eksperymentalnej współczesnej choreografii. Program otworzy spektakl *Tableaux Vivants* wiedeńskiej choreografki Anne Juren – wynik współpracy z artystą wizualnym Rolandem Rauschmeierem. Ciała tancerzy współistnieją w nim na równi z obrazami malarskim i rzeźbami, tworząc pulsującą energią obu sztuk przestrzenne „żywe obrazy”.

W Starym Browarze sztuki performatywne nieustannie spotykają się ze sztukami wizualnymi, nie może być inaczej podczas tegorocznej Malty! Tym bardziej, że wszyscy artyści występujący w ramach Stary Browar Nowy Taniec na Malcie 2013 powiązani są z Fundacją Art Stations międzynarodowymi koprodukcjami i programami rezydencyjnymi.

phy. The programme will begin with the show *Tableaux Vivants* by Anne Juren, a choreographer from Vienna, which is an outcome of her cooperation with a visual artist, Roland Rauschmeier. Dancers' bodies coexist in it on an equal footing with paintings and sculptures, creating spatial "living images", which emanate the energies of both kinds of art.

In the Old Brewery, performance arts constantly meet with visual arts. It cannot be any different during this year's edition of Malta! Even more so since all artists performing during the Old Brewery New Dance at Malta 2013 are affiliated with the Art Stations foundation through international co-productions and residency programmes.

art stations
foundation
by Grażyna Kulczyk



ANGELA BEDEKOVIC

FUNDACJA MALTA W 2013...
UDŹWIĘKOWI OBRAZ I ZOBRAZUJE DŹWIĘK
IN 2013 THE MALTA FOUNDATION...
WILL PROVIDE SOUND WITH IMAGE
AND IMAGE WITH SOUND

NOSTALGIA FESTIVAL POZNAŃ

październik | October 2013

ANDRIEJ TARKOWSKI

www.nostalgiafestival.pl

MALTA FESTIVAL POZNAŃ

poleca / recommends:

Slow Man

pierwsza opera duetu / the first opera by
NICHOLAS LENS & J.M. COETZEE

„To nasycona poetyckim pięknem opowieść o młodości, której utraty nic nie zrekompensuje”. / „It's a beautiful poetic tale about youth that once lost, can never be compensated for”. (Joanna Derkaczew, „Gazeta Wyborcza”)

„Najbardziej niezwykle wydarzenie tegorocznego festiwalu Malta w Poznaniu”. / „The most spectacular event of this year's Malta Festival Poznań”. (Magdalena Szpecht, „Tygodnik Powszechny”)

„Tekst i muzyka stanowią doskonałą jedność”. / „The libretto and the music form a perfect unity”. (Aleksander Laskowski, „Didaskalia”)

światowa premiera / world premiere: 5.07.2012, Malta Festival Poznań 2012

produkcja / production: Malta Festival Poznań & Teatr Wielki im. St. Moniuszki w Poznaniu,
przy wsparciu finansowym / with the financial support of: Samorząd Województwa
Wielkopolskiego / the Local Government of the Wielkopolska Region

Wszelkie pytania w sprawie opery *Slow Man* prosimy kierować na adres / Please direct all enquiries regarding this opera to: KARINA@MALTA-FESTIVAL.PL

Zespół Fundacji Malta / Malta Foundation Team

MICHAŁ MERCZYŃSKI – dyrektor, prezes zarządu Fundacji / director, Foundation President
KARINA ADAMSKA – zastępca dyrektora / deputy director
KATARZYNA TÓRZ – koordynatorka programu / programme coordinator
MAŁGORZATA MIKOŁAJCZAK – koordynatorka pracy artystycznej / artistic work coordinator
KATARZYNA MAZURKIEWICZ – współpraca programowa / programme collaboration
DOROTA SEMENOWICZ – współpraca programowa / programme collaboration
PAULINA TARNAWSKA – producentka / producer
JOANNA ARMATOWSKA – współpraca / collaboration
ANNA REICHEL – rzeczniczka prasowa, szefowa działu komunikacji i promocji /
press officer, head of communication & promotion
DOMINIKA PIERUNEK-PIECHOCKA – koordynacja promocji, pozyskiwanie funduszy /
promotion coordinator, fundraising
JOANNA PAŃCZAK – komunikacja internetowa, wydawnictwa, archiwizacja /
web communication, publications, archives
MIKOŁAJ BYLKA – obsługa biura prasowego, kontakty z mediami zagranicznymi /
press office, contact for foreign media
DOMINIK CZYŻ – główny księgowy / chief accountant
NATALIA DĄBROWSKA – asystentka głównego księgowego / assistant to chief accountant
NATALIA MILEWSKA – sekretariat, asystentka dyrektora / secretariat, assistant to director

opracowanie tekstu / text – DOROTA SEMENOWICZ, KATARZYNA TÓRZ
tłumaczenie / translation – PATRYCJA CICHON, AGNIESZKA MARCINIAK
korekta / correction – MAGDALENA POPŁAWSKA, JERZY KAMECKI
koordynacja / coordination – DOMINIKA PIERUNEK-PIECHOCKA
identyfikacja festiwalu, www / web-design – HUNCWOT
skład, przygotowanie do druku / dtp – BĘKARTY

ISBN 978-83-934202-7-8

Fundacja Malta / Malta Foundation

ul. Św. Marcin 80/82, 61-809 Poznań
tel. / ph. +48 61 646 52 43
office@malta-festival.pl

WWW.MALTA-FESTIVAL.PL
WWW.NOSTALGIAFESTIVAL.PL

Facebook: WWW.FACEBOOK.COM/MALTA-FESTIVALPOZNAŃ

organizator

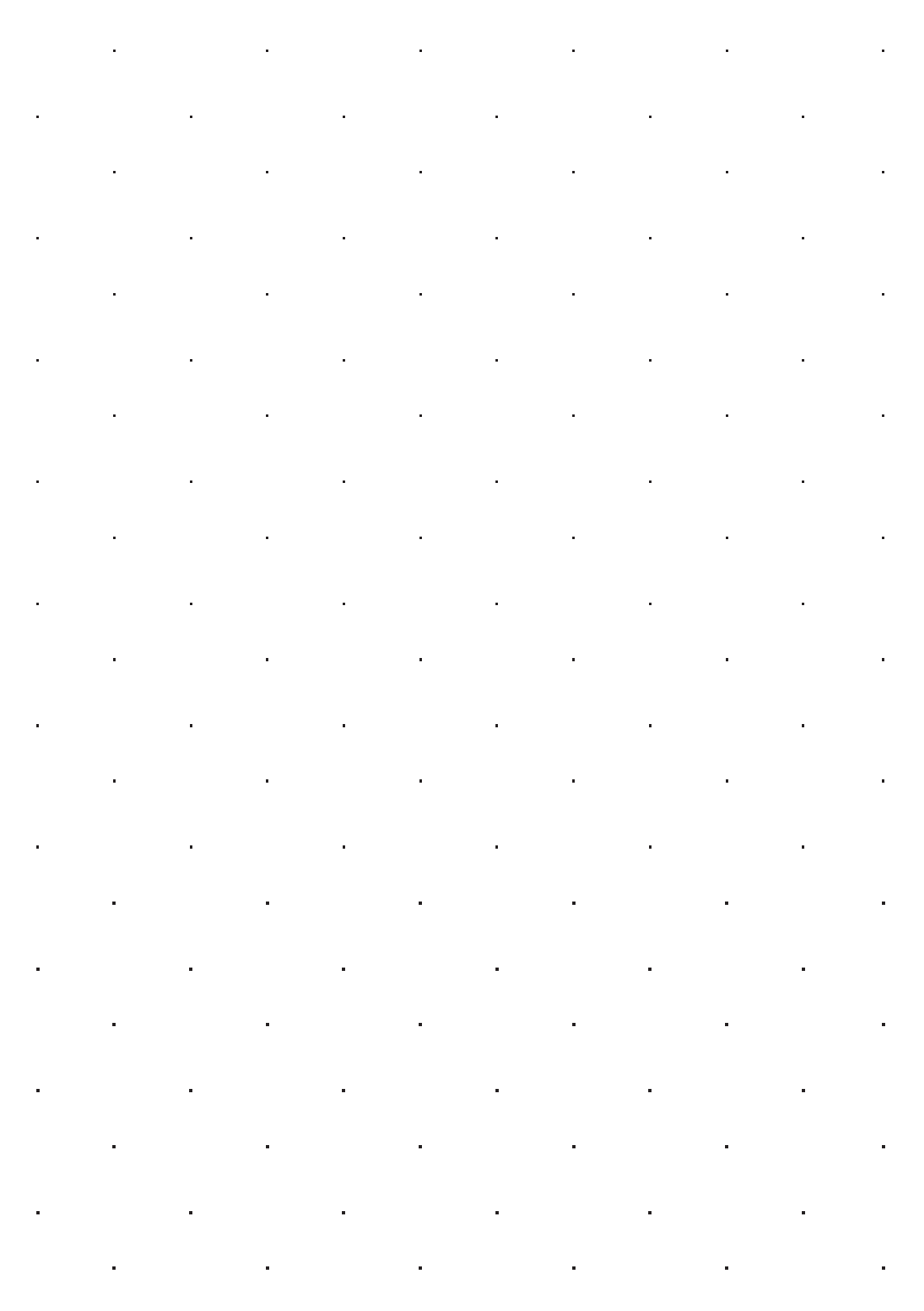
MALTA FUNDACJA

współorganizatorzy

POZnań*

*Miasto know-how

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**



kontakt dla mediów / media contact

ANNA REICHEL – rzeczniczka prasowa / press officer
kom.: +48 603 17 33 44, e-mail: rzecznik@malta-festival.pl

MIKOŁAJ BYLKA – obsługa biura prasowego, kontakty z mediami zagranicznymi /
press office, contact for foreign media
kom.: +48 693 511 533, e-mail: mikolaj.bylka@malta-festival.pl

oh
oh